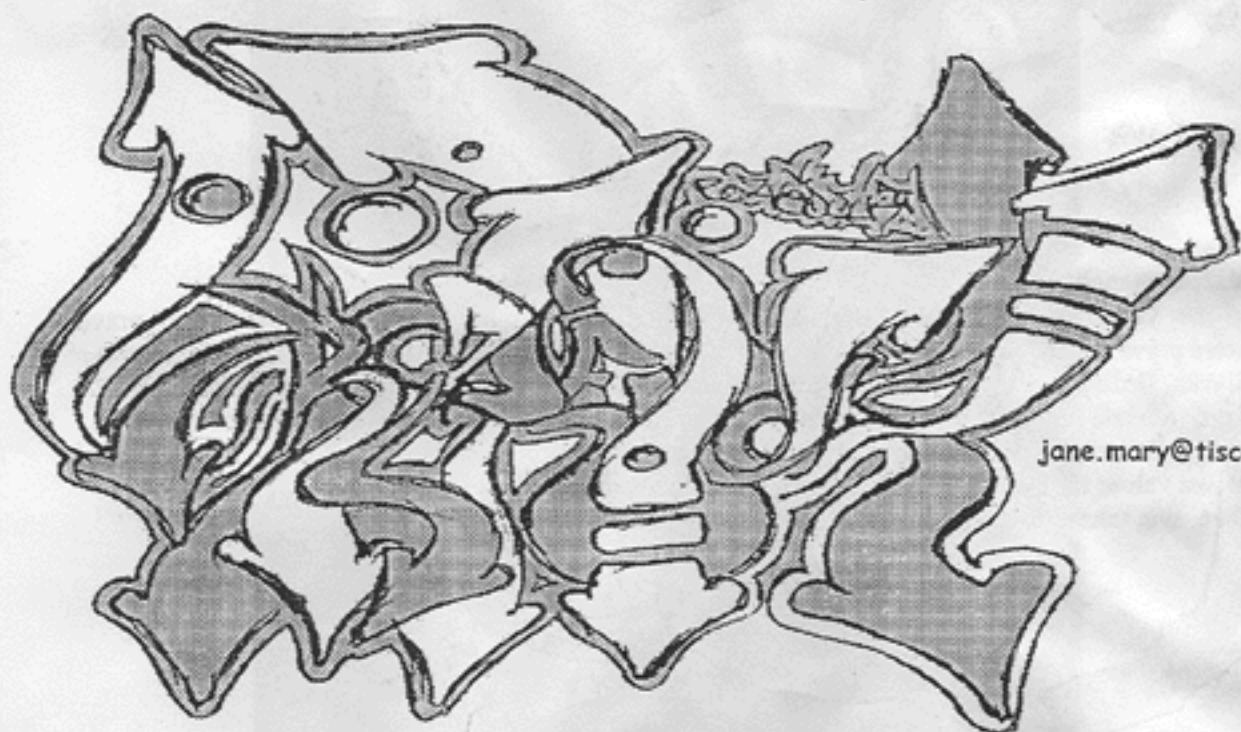

pokleslý plátek ...

... Váš výtlač z davu

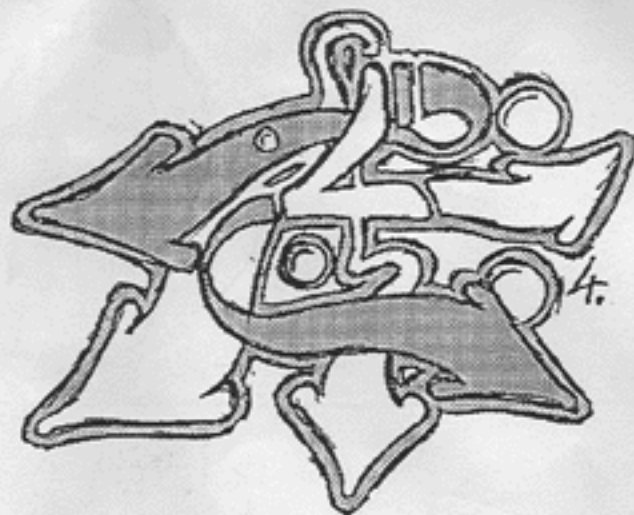

jane.mary@tiscali.cz

Obsah:

Za redakční radu
Diagnoza kapitalizmu
Titáni poezie
Slabikář

Návod k obsluze
Stigma undergroundu 4.
Chadima
Hon na čarodějnice II.

Za redakční radu

Vážený čtenáři,

Vážíme si tvé existence. Blahoslavení Ti, kteří čtou tyto řádky a neopouštěj nás světlo pravdy, které právě zapínáme. Nutí nás k tomu především plichtnost dnešní doby, hlavně naše Spartička a Slávka. Bože jak ty to válej, zrovna jako parlament s felčarama v Basfe. Jedinec by se snad smířil s prohrou, ale remíze nelze čelit. Zkrátka Č.R. vz. Svět – 0:0. Ovšem zdání klame, neboť i nula má svou relativitu. Přičteme-li k ní grandiózní hodnotu právě vycházejícího **Rozvědčíka**, skóre se mění. Miska vah se totiž o 0,007% nakloní pro nás i pro vás milí čtenáři. J.W.Bush může protestovat jak chce, svět tahá ze svrabu již po čtvrté **ROZVĚDČÍK**.

Μελουν&βη& ▶▶▶

Diagnóza kapitalizmu 21. Století

Trh níci ctností, na kterých je z dlouhodobého hlediska závislý

Myslenka "volného trhu", který by nebyl ovlivňován zákony a politickými rozhodnutími, je čistou fantazií. Trh nebyl stvořen Bohem v prvních šesti dnech (alespoň ne přímo) a není ani udržován vůlí Prozřetelnosti. Jer lidskín vytvořen, merricím se souborem soudů o pra vech a odpovědnosti jednotlivce. Co je moje? Co je tvoje? Co je naše? A jak budeme definovat ciny, které tato vymezení ohrožují – krádež, násill zproneveru, vydírání ci nedbalost? Jak se s těmito ciny vyrovnáme? S cim bychom měli obchodovat? S cim bychom obchodovat neměli? (S drogami? Sexem? Hlasý? Detmi?) Jak bychom řteli tato rozhodnutí prosadit a jaké tresty by měly po porušení zákona následovat? Odpovědi na takové otázky nenalezneme jen pomocí logického rozboru. Ruzné státy na ne v ruzných dobách odpovídaly odlišně. Odpovědi budou záviset na hodnotách, které společnost vyznava, na durazu, který klade na solidaritu, prosperitu, tradici, zbožnost a tak dale.

Tak mluví letosní laureát Ceny Nadace Dagmar a Vaclava Havlových VIZE 97, profesor sociální a ekonomické politiky na Brandeisovce univerzitě Robert B. Reich. Temer shodně vyjádření najdeme jak v jeho knize *Dílo národu*, tak v knize o deset let mladší *The Future of Success*, zajisté tedy nejde o náhodné ureknuti. Koneckoncu navazuje na tradici velkých ekonomických a politických myslitelu, jakým je napr. Friedrich A. Hayek. Ve sve poslední knize *Osudná domyslivost* si Hayek vsima, ze by se nase komplikovane liberalní společnosti nikdy nerozvinuly bez ucý k velkým morálním narizením střežícím společnost před bludem racionality, podle kterého clovek za pouziti rozumu vymyslel mravnost, jez mu dala silu dosáhnout více, než kdy mohl tusit.

Robert B. Reich je vsak stoupcem kapitalizmu a tržní ekonomiky jako jediného systému, ve kterem skutečná moc patri obycejným lidem, zakazníkovi ci spotřebiteli. Oni nako- nec urcují tím, co si kupují nebo nekupují, co by se melo vyrabet, kým a jak, v jaké kvalitě a kvantite, když si pujcime vetu Ludwiga von Misesa. To vsak podle Reicha dnes, kdy pokročile technologie v komunikacích, dopravě a zpracování informací poskytuji spotřebitelum temer neomezený vyber a možnost se snadno preorientovat na něco lepšího, levnějšího ci rychlejšího, zcela zásadním způsobem mení ekonomické prostředí, jez se vyvinulo v polovine minulého století. Nevaha tuto zmenu prirovnat ke stejné radikální premene, jakou byla prumyslůva revoluce.

„Vznikající ekonomika nabízí bezprecedentní príležitosti a neustále sírsi vyber uzasných obchodu, pohadkových výrobku, dobrých investic a skvelých míst pro lidi se správným talentem a zkuseností. Avsak cim snadnější je pro nas jako spotřebitele se preorientovat na něco lepšího, tím obtížnější se jako dodavatele musíme rvát o každého zakazníka, klienta, o využití každé príležitosti, získání každé smlouvy. V dusledku toho jsou nase zivoty cim dal silenejší.“ Venujeme více casu a energie placené práci, takže nam ani jedno ani druhé nezbyva pro nase rodiny, pratele, ale ani pro nas samotné. „Cim rychleji se ekonomika mení – inovacemi a príležitostmi způsobenými rychlejšími presuny spotřebitelu a investoru – tím více ztrácíme sebejistotu, co si vyděláme příští rok, nebo dokonce příští mesic, co budeme delat a kde to budeme delat. Nas zivot je mene predvídatelný... Konecne cim sírsi vyber a snadnější presuny, tím snadnější se lidé spojují s těmi, kteří jsou stejné vzdělání, boháti a zdraví jako oni sami – v rámci obytných společenství, obchodu, skol, univerzit a pojistovacích skupin. A je pro ne snadnější vyloučit ty pomalejší, mene vzdělané, chudší, nemocnější nebo jinak znevýhodněné. Nase společnost se tak stava rozdělejší.“

Podobné zkouma R. Reich pečlive krok za krokem jevy a trendy menícího se sveta. Pozorne studuje jeho vyvoj na pozadí hodnot, které americká společnost vyznava a které se ve vsech zlomových dobách staly vodítkem pro korekci nezdravých a škodlivých jevu. Sila jeho díla je v přehledné a srozumitelné analýze stavu společnosti na konci dvacátého a na začátku jednadvacátého století.

Nejde vsak jen o problémy Spojených státu. Podobných trendu a jevu si vsimají take evropští autori. A abychom se vratili k otázce tržní ekonomiky, dovolte jeste citat z práce vrchního rabína Spojené hebrejské kongregace britského Commonwealthu.

„Socializmus není jediným nepřítelem tržní ekonomiky. Dalsím nepřítelem, který je o to silnější, ze v současné svete slavi vítězství, se stala sama tržní ekonomika. Když vse, na cem záleží, lze koupit nebo prodat, když lze nedostat závazkum proto, ze pro nas již nadále nejsou výhodné, když se nakupování stava jistou formou spasy a reklamní slogany nasimi litáními, když se nase hodnota měří podle toho, kolik vyděláme a utracíme, potom trh níci ty prave ctností, na kterých je z dlouhodobého hlediska závislý. Toto, nikoli navrat socializmu, je tím nebezpečím, kterému dnes rozvinuté ekonomiky celí.“

K hlubší debatě o těchto závazných otázkách může předání ceny VIZE 97 Robertu Reichovi významně prospět.

Titáni poezie

z díla Jaroslava Meďuly

Jaroslav Meďula

Zahleděn do nicoty, utíkám do němoty.
Zahleděn do nicoty, kradu jehlu z Bogoty.
Zahleděn do nicoty, vkrádám se do ochoty.
Zahleděn do nicoty, rozkrajuji své kalhoty.
Zahleděn do nicoty, nechvátám do roboty.

Zavržené kvítí, co smutkem uvadá,
zavržen jest i člověk, co v agónii upadá.
K zavržení společnosti stačí maličkosti,
Pohleďte vzhůru kolik je v lidech ctnosti.
Je to snad bolest? - Naše vina?
Vždyť inteligenta také napadne klukovina!
Každý jest pozřen svou duší chtivou,
však brzky přijde na to jak se mění v zárputivou!
Kdež to bolest, kdež to žal,
Přišel člověk-ten co chtěl to vzal.
Bezcitní jsou, kde jen oko vidí,
Co nejhorší? - Nikdo z nich se nestydí.
To je hromádka hoven-hromádka lidí !!!

Lidé co nehledí, nehledí na listí.
Že podzim začal, jen z kalendáře zjistí.
Přec to není život! Jen jeden velký cval.
Zastav se, pohleď, co vše jsi spěchem zameškal.
Tolik krásy, tolik věcí v pohybu zde víří.
Ty čteš z kalendáře, nehledíš na jarní chmýří.
Utíkáš životem, ten spěch je tvůj hrob věčný.
Zaraš, skonči útěk, za každou vteřinu buď vděčný.
Až uvědomíš si, že zpět ani vteřinu neuprosíš.
Buď sám sobě věrný, zastav svůj tok času.
Shlédni krasu kolem sebe, naslouchej srdce hlasu.
Zamysli se co je důležité! Kde je života podstata?
Je jim snad v kanceláři křeslo? Či pro jiné lopata?

Ačkoli všechna tato nezřetelná, ač zvláštní spojení jsou černými myšlenkami o drogách, jen ten co je nezkusil sic čistý jako sníh právě napadaný, avšak bez špetky úsilí, úsilí proč chápat. Přec pochopí...snad.

L. LEV.

Divý lev se bez lornětu dívá,
krotký v divadle své křeslo mívá.

M. MÁJ.

V máji krásněj slunce mraky trhá,
tím však kohout lépe nekokrhá.

»Teď se mi dostane ještě hrubství,« pravil kohout, »ale jsem
aspoň v dobré společnosti se sluncem! Dále!«

N. NEGR.

Kdyby chůva stokrát negra myla,
černá jeho pleť nebude bílá.

Jednota tlumočnicků a překladatelů (JTP) získala toto jedinečné překladatelské dílo (autor bohužel není uveden) a domnívá se, že přátelé českého jazyka by se měli též potěšit zvukomalebnou formou tohoto překladu. K dosažení žádaného efektu doporučujeme číst nahlas.

NÁVOD K OBSLUZE

MODEL HSC3148R

Stereo Autorádio s přehrávačem kazet a dálkové ovládání

POWER BUTTON: Hlavní vypínač. Stlačením se zapne zdroj opětovným stlačením ho vypneme.

LOUDNES BUTTON: Hlasitost zapnutí/vypnutí. Kdy hlasitost je zapnuta, nízká frekvence bude být zesilovat ve nízký poslechly úroveň.

ADJUST MODE SELECT BUTTON: Nastavení mód tlačítka. Úroveň nastavení hlasitost, bas, fistule, rovnováha a fader jsou provedeny kvůli kombinace s level UP/DOWN tlačítka. Vždy tento tlačítka je lisovaný, přizpůsobení mód bude posunut jeden postavení. Vybraný mód může být ukazován na LCD.

Zatímco vybraná funkce je zobrazený, stiskneme hlasitost UP/DOWN přizpůsobíme požadovaný úroveň. Úroveň nastavení musí být provedený během 5 vteřin po funkci je zobrazené, jinak zařízení se do hlasitost mód, který je nastaven kdy zařízení je spojen.

Cassette operation : Kazeta Funkce

EJECT BUTTON: tlačte tlačítka do konci vyhneme kazetu

Fast FORWARD/REVIND: Když jeden z tyto tlačítka je lisovaný, pásek bude posunuto nebo přetočeno rychle. Když pásek je u konce, automaticky bude točit zpátky a přehrávání bude točit v normální rychlost. Zastavit rychlý kupředu nebo k zadů dříve zakončení pásků, lehce stiskněte jiný tlačítka, přehrávání bude znovu v normální rychlost.

Rádiové Fundce

Pásmové tlačítka

Užívání tento tlačítka, vyberte požadovaný pás.

MANUAL TUNING UP/DOWN BUTTON: Ruční ladění UP/DOWN Tlačítka:

Použitím tl. BAND vyberete požadované rozhlasové pásmo. Tlačte tyto tlačítka nalaďte požadovaný kmítočet. Krátkým stlačením změna kmítočtu o jeden krok ladění. Opakovaným stlačováním tlačítka nalaďte požadovaný vysílač. Stlačením tlačítka ve době déle než 1/2 vteřiny ladění posune rychle dokud tlačítka není uvolněné.

PRESET SCAN/AUTO MEMORY STORE (AMS) BUTTON: Předvolit snímání/auto paměť uskladnit (AMS) knoflík.

Kdy tento knoflík je lisovaný za méně než 1 vteřina, rádio bude vstoupit do předvolit prohlížet všichni předvolit stanice, zobrazovací zařízení a bliskání kanál číslo ve pásmu ukazovatel za 5 vteřina, stanice může být poslouchal během tento období, stiskni! Tlačítka zpět zastavit snímání. Když tento tlačítka je lisovaný pro více 1 vteřina, rádio bude vstoupit do auto paměť uložit mód, ladič bude prohlížet vybraný pás a automaticky uložit šest stanici do paměti po činnost je dokončená. Ono vykonat prohlížet pro jeden doba.

Náš svět je tvořen gangy. Ještě než se Adam zakous do jablka, byl tu gangster had, který zlanafil Evu. Dost možná, že had nebyl první punker, ale zcela určitě rozpoutal první mejdo a postaral se tak o zásadní vyrval v dějinách slušných lidí. Nastolil vládu gangu.

21:30 Škemrákova maringotka

Tak nevím kdo je tady ten největší had. Jestli Atom, který právě se svými kumpány podpaluje nedaleký stoh. „Já to tady rosvítím!“ řve nadšen plameny pohlcujícími slámu. Nebo Zděna Cunc, pobíhající po poli s vlastnoručně vyrobenou čarodejnicí nabodnutou na násadě od lopaty. Dalším adeptem je bezpochybně sám velký Škemre. Pěta se totiž zrovna nudí a trénuje si oblíbené vrhání nože stylem Padni kam padni, hlavně když se zabodneš. Celé to probíhá asi tak, že Škemre sedící u ohně, mrskne naslepo dranzírákem za sebe, čepel se razantně zabodává do dveří maringotky ze kterých se zrovna v ten okamžik vypotácí Jiříček. Ten samozřejmě vůbec nechápe která bije, ale o to víc se hihná, zvláště když vidí, jaké nadšení u ostatních svým příchodem na scénu sklízí. „Bravó!“ huláká publikum, „Jirka je bůch, Jirka je jednička!“ a všichni včetně Škemráka se válejí smíchem po zemi. A tak mě napadá, že největší had bude asi Jiříček.

21:50 Zábava v plném proudu. Všechny gangy na místě. **O Atomovi a jeho alkoruncích** už byla řeč. Tito fanatici chaosu nešetřili nic a nikoho, což Bobkovičti pocítili hlavně v neděli, kdy gang udeřil přímo v centru obce. V rámci kalby zablokovali na několik hodin Ringhoferovu třídu a zahnali na útek řidiče autobusu, který se snažil prorazit. Naštěstí jsou zde také **Vyslanci nezodpovědných intelektuálů**, vedení Bloudem a Blahokazem, to oni dají později celé atomové akci patřičnou filozofickou oporu. Jak jinak. Pražáci se ve stýchu nenechají. Z místních gangů dorazili **Děsný máchři** z Kametelenice, dále bobkovičti **Bohemzisti** a hlavně kdo to celé spískal? No přece **Zewbande Vepříkot**.

22:50 Okolo ohně učiněné srocení, prase na grilu je silný magnet. Tak silný, že dochází k solidní potyčce kdo může žrát a kdo ne. Hroudy venkovské, naivní se totiž jako vždy poctivě složily, kdežto pražákům se platit nechce, ale o to víc by žrali a chlastali. Korunu tomu všemu nasazuje jakýsi podivný, rozčuchaný zjev v dlouhém kabátu, kterého vůbec nikdo nezná, což dotyčný vůbec nefeší a nehorázně rve maso z čuníka. Neustále kolem prasátka poskakuje s nožem v ruce, atakuje ho ze všech stran, nenechá mu chvíli klidu. Pichá, řeže, slintá, hopká, žvejká, mlaská a všechny sere. Okolo půlnoci ho potkávám, kterák se v krvi plazí do houští a plive zuby.

00:25 Je to naprosto strhující, odporné, šílené a fantastické zároveň. Kdo to nezažil, neví o čem mluví, když říká: „Jo, nahoře řádili fláky voplégři. Vožrali se a dělali tam bordel až do rána...“ To co se tady totiž dnešní noci odehrává je daleko silnější, hlubší. Sabat je jako mocný proud, který bortí a bere vše, co mu stojí v cestě. Nemožno se tomu bránit, nemožno to ignorovat. Atmosféra totálního chaosu vám vleze doslova pod kůži, trans vyvolaný alkoholem a konopím je beze zbytku kolektivní záležitost všech zúčastněných. Nesoudím jestli je to dobré nebo špatné, vím, že přeměna lidí do jejich zvířecí podoby právě začala. Okolo maringotky se zhmotnilo pravé peklo všech slušných a rozumných lidí, kteří touhle dobou už dávno spinkají, aby ráno odpočali a svěží vyskočili z postýlek a běželi nasypat pláčkům. Lebka ohlodaná svině je rozdrčena kladivem, horký mozek se stává kořistí věčných nenažranců. Urputný hráč na kytaru soupeří s decibely autorádia, se kterým pro změnu zápolí nyní již zcela nepřičetný Atom, když do něj pěstí cpe své kazety. Zamíchal se ztratil a nikdo neví kam. „Někde tady přece musí být!“ rozhazuje rukama Štemprok hledajíc svého záhadně zmizelého bratra. Had Jiříček si vleče do maringotky další oběť, pátrací akce ho evidentně nezajímá. Není sám, protože některá zvířata nemohou už ani sedět, natož chodit, takže pijí vleže. Mám nepříjemný pocit, že Zamíchal uvázl během transformace v časoprostoru, zvířetem se nestal, člověkem už není, bloudí... Tato domněnka se naštěstí nepotvrdila, neboť byl po dvou hodinách nejistoty nalezen ve svém voze. Spal.

Pokračování

Μελουν

Vážený čtenáři, před tebou leží úryvek z knihy hudebníka a skladatele Mikoláše Chadimy **Od rekvalifikací k „Nové vlně se starým obsahem“**. V této kapitole, své téměř sedmisetstránkové knihy, autor popisuje pamětníkům dobře známou likvidaci zdaleka ne jen pražské nezávislé scény v letech 1981-1983. Jsou to události, zaznamenané jejich přímým účastníkem tudíž z první ruky a jistě nezaškodí malá exkurze do časů „nejspravedlivějšího světového zřízení“ zvláště dnes, kdy podivní strejcové s třešněma za ušima a máslem na hlavě pokřikují „že jako udělej pořádek a vůbec, že jsou tady taky“. Děkuju pěkně!! Takže vzhůru do ráje (komunistického). Je nutné číst s vědomím, že kniha byla napsána v roce 1985.

Karamaz

MIKOLÁŠ CHADIMA OD REKVALIFIKACÍ K „NOVÉ VLNĚ SE STARÝM OBSAHEM“

„...Chadima a Křivka v žádném případě...“

(likvidace českého rocku 70.let, listopad 1981-1985)

A v listopadu 1981 se spustilo to, co jsme tak dlouho očekávali. Zmíněný soudruh Trojan byl povýšen a stal se šéfm kulturního odboru Národního výboru hl. m. Prahy. A hned se dal do práce. Několik dní po svém povýšení si sebral do své kanceláře pracovníky pražských kulturních domů, klubů, agentur a podobných zařízení a nadiktoval jim seznam kapel, které si nesmějí zahrát. Tedy žádné do té doby obvyklé „nedoporučuje se“, ale jasné a tvrdé – nesmějí! Samozřejmě, že nikdo z přítomných o tom neměl hovořit, ale k úniku informací došlo hned druhý den a seznam začal ke všeobecnému zděšení kolovat po Praze. Jen málokdo očekával, že kapel v něm jmenovaných bude tolik. Prakticky jím byla zlikvidována celá pražská neprofesionální rocková scéna. Ke mně se dostal seznam za dva dny po jeho vydání. Obvolával jsem tenkrát mnoho známých, kteří měli styky a snažil jsem se ověřit, zdali je dokument, který jsem měl v ruce, opravdu autentický. Byl. Shodovalo se všechno, včetně pořadí jak Trojan jména kapel diktoval. A tak mohu napsat s plným svědomím do této knížky skutečně dokument a ne drby. Tak tedy Trojan diktoval následující (v závorkách jsou moje glosy):

1. **Nos** (Pepa Nos folkař),
2. **Voňková** (Dáša Voňková výborná folková zpěvačka a kytaristka),
3. **Žlutý pes** (vzpomněl jsem si na diskuse s Ondřejem Hejmov, který mi vždycky říkal: „Vy Extempore jste moc divoký, my jsme takoví hodný kluci, co nechťejí mít žádný příser“),
4. **Personál X** (kapela kterou dal dohromady Pepa Záruba se Staňkem po odchodu z Extempore, jejich repertoár byl tvořen z bývalého tanečního doplňku Extempore, texty však používali originál, anglický),
5. **Park** (tuhle skupinu neznám, nikdy jsem o nich neslyšel)
6. **ČDG** (Čunderground - folkový uskupení: Mišik, Hrubý, Merta atd., vždycky se mi to líbilo víc než ETC, i když folku moc neholduju),
7. **Amalgam** (velký stratég a zastánce smířlivé přechávací taktiky Vlasta Marek se tomu aby se na listině objevil, nevyhnul),
8. **Prototyp** (některá z anonymních tancovacích kapel),
9. **Classic Rock n' Roll Band**,
10. **Rockec** Ivo Pešáka (v roce 1981 vytvořená rock'n'rollová kapela „odpověď“ odpadlíků Mládkova Banjo Bandu na úspěch amatérského Classic Rock a Roll Bandu – aneb staří profici poznali, že by se mohli hudbou svého mládí žít a uživit),
11. **Zkárovaný přehled** (kluci vystoupili jen jednou veřejně, jako naši hosté, bylo zřejmé, že náš koncert ve Všenorech probíhal pod přísnou kontrolou moci),
12. **Potenciometr** (i Zikkurat vystoupili pod tímto názvem jen jednou, shodou okolností jako naši hosté, i v Dáblicích byl náš koncert pod přísnou kontrolou Moci),
13. **Zikkurat** (snad jen to, že kapela, která též jednou vystoupila pod názvem Potenciometr, neexistovala po nevybíravém zásahu Pražského Výběru do jeho obsazení),
14. **Merta** (Vladimír Merta – jeden z našich nejlepších folkových zpěváků a kytaristů),
15. **Mezanin** (Neduhova poextemporální parta),
16. **Jazz Band** (domnívám se, že šlo o velmi zajímavou partičku z Radotína, která se celým jménem jmenovala Tetaur Jazz Band),
17. **MG** (pravděpodobně také nějaká neznámá tancovací kapela),
18. **Bluesberry** (Petar Introvic se svou partou, jako další zástupci folku),
19. **Sdělovací technika** (jedna z kapel která hrála na jakémsi poloilegálním festivale v jedné vesce za Zbraslaví v létě 1981, z jehož uspořádání jsem byl na Bartáku obviněn, pro pořadatele akce jsem však pouze sháněl nějaké kapely),
20. **Yo Yo Band** (vokální soubor bratří Tesafíků, který se specializoval na soulovou muziku, říkalo se jim taky Teplajznici – díky jejich show, nepomohl jim ani nedávný profilový a pochvalný článek v Melodii),
21. **Judec Gem** (i tohle měla být jedna z tancovacích kapel),
22. **Výrobní potříze** (jedna z kapel, účastnic již zmíněného festivalu ve vsi za Zbraslaví, podle účastníků této akce, kterou rozehnaly policejní oddíly – byly velmi dobře připraveny – byla tato kapela nasazena na festival jako provokatéři, během jejich vystoupení došlo k zásahu policajtů a filmování policejními kamerami všech těch, kterým se nepovedlo zdrhnout, později jsem slyšel nahrávku a zdá se to být pravda, primitivní a hrubý slovník

jejich textů byl příliš podoben tomu , jak si rockovou poezii představují pracovníci Bartáku , navíc nikdo z přítomných ani ostatních kapel nikoho z týchle party neznal , a to je v našich rockových poměrech naprosto nemožné) , 23. **Abraxas** – ještě jo ale dlouho ne (přesně takhle to Trojan nadiktoval) , 24. **Luftka** (i on , legrační, folkový komik , jehož křestní jméno je Petr) , 25. **Energie G** (nic nebyla platná ochota a spolupráce , kterou jejich zpěvák a jeden z kytaristů prokázali) , 26. **Extempore** (tušení nás nezklamalo , kdybychom chyběli , bylo by nám to asi líto) , 27. **OZW** (kapela byla silně ovlivněna tvorbou pozdního Extempore , po čase byla ze seznamu vyjmuta a definitivně zrušena až někdy v roce 1983 , povídá se , že měli osobního civila , kterej chodil hlídat každé jejich koncert , asi mu o nich v zájmu své kariéry fikal) , 28. **Psí vojáci** (nemohly chybět , i když jejich vystoupení ve Všenorech bylo daleko široko jediným veřejným vystoupením) , 29. **Relaxace** (Markovi spoluhráči z VIII.PJD v roce 1979 , takový čeští Indové , dost bíbínci) , 30. **Blues Band** (není jasné , jestli tím byl míněn Blues Band Petera Lipy , nebo někoho jiného) , 31. **Maximus** (tancovací kapela) , 32. **Emise** (tancovací kapela) , 33. **Odyssea** (Plzeňský představitel hard rocku , s kterými jsme hráli v Trenčíně , nepomohlo jim ani nedávné vítězství na festivalu politické písně v Sokolově , kde dostali cenu za skladbu Apartheid , naivně se domnívali , že pak budou mít pokoj) , 34. **Pražský originální synkopický orchestr** (zvaný též OPRSO , revival taneční muziky začátku století , prej někde něco kecli) , 35. **Šilhan** (domnívám se , že se jednalo o barovou kapelu tohoto hudebníka , jehož křestní jméno neznám , kde se vzal na seznamu není jasné , třeba měl s Trojanem nějaký soukromý spor)

Jedna věc byla pro téměř všechny tyto kapely společná. Někákým způsobem spolupracovali se Svazem hudebníků-pobočka Praha.Dvě z nich (11,18) spolupracovaly s kapelou , která spolupracovala se Svazem hudebníků a jen dvě (19,22)se Svazem neměli nic společného.Byl jsem rád , že jsem do Všenor nepozval Švehlíky.Bylo velmi pravděpodobné , že v tomto případě by čistku nepřežili.I tak se zřejmě na-čas zachránili jen proto , že v Praze téměř nehráli a k legalizaci svých vystoupení používali jen papíry ZÚC.Ze seznamu bylo jasné,že nejde jen o útok na neoficiální kapely,ale i na organizaci , která jim k jejich činnosti poskytovala potřebnou podporu . V září 1981 pořádá Svaz hudebníků , pobočka Praha, vedená panem Kníratým , poslední přehlávky.Ale kapely,které si je udělaly,jich moc neužily.Brzy po zákazu 35-ti kapel přišel zákaz další.Svazu hudebníků bylo zcela oficiálně zakázáno dělat přehlávky ,zřizovat kapely a jakákoliv jiná zprostředkovatelská činnost.Svaz se tím stal organizací určenou k vyhnití jak zni termín používaný úředníky ministerstva kultury.Samozřejmě i pod tímto nařízením,které Svaz v podstatě likvidovalo,byl podepsán soudruh Trojan.

Je pravděpodobné,že rokem 1981 by mohlo povídání o české rockové hudbě sedmdesátých let končit.Ale události se valily jedna za druhou a bude asi třeba delšího časového odstupu , aby se dalo jednoznačně určit kdy byl vlastně Konec.Podle mého názoru k němu došlo až za další dva roky a tak budu pokračovat.Konec období rocku let sedmdesátých a začátek období rocku let osmdesátých se překrývají.

1982

Ten,kdo čekal ,že bude po zákazu pusto a mrtvo ,se šeredně mýlil.Na uvolněné posty dočasně paralyzovaných kapel nastupují okamžitě kapely nové. Precedens,Garáž,Kečup,Letadlo,Jasná páka,Dvouletá fáma,F.P.B. (z Teplic,kteří se museli uchýlit pod papírové krytí pražské organizace,u nich na severu skončil pokus o udělení přehlávek okamžitým zákazem vystupování v kraji). Tyto kapely jsou podle mě zároveň prvními , o kterých se dá mluvit jako o Nové vlně.Ale ne ve smyslu hudebním. To by byla hovadina.Myslím to tak,že tyto kapely se vynořily z anonymity začátkem osmdesátých let.Jednoznačně se nedá hovořit ani o tom,že by to byl nástup nové generace.To by šlo jen pokud bychom neuvažovali data narození jednotlivých hudebníků,neboť šlo jak o mé vrstevníky,tak o kluky mladší.Je to podobný začátkům alternativní scény.První sestava Extempore měla v té době věkový průměr kolem třicítky,kdežto Stehlik tvořili kluci kolem dvacítky.A brzy se tyhle party promíchaly mezi sebou tak dokonale ,že se taky nedá jednoznačně říct,že by alternativní kapely znamenaly nástup nové generace ve smyslu data narození.Prostě to byly kapely ,které vznikaly a prosadily se začátkem sedmdesátých let.Mé osobně u těchto nových kapel překvapila vysoká fernesná zdatnost hudebníků ,kteří většinou hráli ve svých prvních kapelách. Horší to už bylo s muzikou. Ve většině případů se jednalo o kopírování anglo - americké singlové produkce,v které již dávno chyběl drajv a nápaditost dřívějších let.Anglická a americká New Wave se nechała poměrně brzo zpacifikovat a zunifikovat. Vládli jí Noví romantici. A jak už to bývá v nedostatečně informovaných Čechách zvykem ,stali se Novoromantici v myslech nastupujících rockerů představiteli Nové vlny,tedy něčeho extra progresivního.Naštěstí, díky nedostatku a cenové nepřístupnosti elektronických nástrojů ,nemohly naše kapely tuhle „progresivní“ modu dělat tak ,jak by chtěly.A bylo to dobře.

Pokračování příště...

Hon na čarodějnice II.

ředeevším v době čarodějnických procesů se lidé často zmocňovala hysterie, kdy udávali druhé ze strachu, aby sami nebyli udáni dřívě. Často si lidé udáním vyřizovali osobní účty, někdy to byl i prostředek jak se zbavit nepohodlného manžela, manželky či milence.

V některých zemích, především v Anglii, se při procesu používala „zkouška vodou“, která měla podat důkaz o tom, zda je obviněný vinen či ne. Tato procedura byla založena na prastaré pohanské víře v čistotu vodního živlu, který do sebe nepojme nic nečistého a zločinného. Kdo se tak ve vodě potopil, byl považován za nevinného, kdo zůstal na povrchu vody, ten byl očividně vinen. Při tom musela být dotyčná osoba svázána do kozelce. Při této zkoušce inkvizitoři přirozeně podváděli. Koho chtěli dělat nevinným, toho nechali potopit, kdo měl být usvědčen z čarodějnictví, toho pomocí svých osvědčených triků nechali plavat na hladině.

Smlouvy s ďáblem

Podle církevní věrouky uzavírali čarodějnice smlouvy s ďáblem. Uzavřením této smlouvy znamenalo odmítnutí Boha a církve, což bylo posuzováno jako nejhrůznější kacířství. Tato smlouva byla prý většinou podepsána krví nebo se kapala do ohně, v němž hořeli kosti mrtvých.

Spojením s ďáblem získaly čarodějnice moc škodit lidem, zvířatům a majetku ostatních. Mohly přivolávat špatné počasí v podobě katastrofických bouří, krupobití či vichřic, ničit úrodu, odnímat kravám mléko, škodit hospodářským zvířatům, ničit lidské i zvířecí plody uvnitř těla matky, přivolávat na lidi různé nemoce, připravovat je o rozum i život. Při tom jim pomáhali kouzelné přípravky, které připravovaly podle tajných receptů a zařikávání. Některé čarodějnice se dokonce uměly proměňovat ve zvířata a v této podobě pak

Zákeřněji páchat tyto škody. Oblíbeným prostředkem byla hostie, kterou se čarodějnice podloudně získaly v kostele při svatém přijímání a pak ji svými kouzly znesvětily.

Čarodějnice běžně tělesně obcovaly s ďáblem, který vystupoval buď ve zvířecí nebo lidské podobě, ať už jako žena nebo muž. Scholastici vedli učené diskuse o tom, zda z tohoto spojení může vzniknout dítě, čemuž například Tomáš Akvinský věřil. První zmínka o takovém tvoru je z roku 1249. Dítě mělo v půl roce života všechny zuby a velké bylo jako sedmnáctiletý mladík.

Každá čarodějnice, která uzavřela smlouvu s ďáblem, měla na svém těle *stigma diabolicum* – ďábelské znamení, které jim ďábel vytlačil svým drápem. Toto znamení bylo považováno za zcela necitlivé, a tak schrálo velkou roli v čarodějnických procesech. Inkvizitoři po nich pátrali zvláštními dutými jehlicemi s pohyblivým hrotem, který se při doteku s lidským tělem zasunul dovnitř. Vyšetřovaná čarodějnice tak doopravdy nemohla při údajném pchnutí cítit, přesto byla usvědčena, protože nalezení ďábelského znamení patřilo mezi hlavní důkazy čarodějnictví.

Všechny tyto nehorázné smyšlenky ale teologům nestačily. Pro zastrašení čarodějnic, jichž mělo neustále přibývat, začali šířit teorii, že čarodějnice a čarodějové vytvořily podle vzoru kacířů čarodějnické sekty, které měli svá pravidla a rituály. Tím největším a nejohavnějším byl čarodějnický sábat.

